Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА
28 серпня
2004 року

№ 159 (3409)

Завтра — День шахтаря

БЕЗПЕЧНИХ ВИБОЇВ І СВІТЛИХ НАДІЙ

Працівникам вугільної промисловості України

Сердечно вітаю працівників вугільної галузі із професійним святом — Днем шахтаря.

Вугільна промисловість сьогодні, як і колись, залишається енергетичною основою економіки та гарантом її стабільності. Вдень і вночі спускаєтеся ви у вибої, щоб крутилися турбіни теплових електростанцій, варилася у домнах сталь, було тепло і світло у наших домівках. За це вам велике спасибі і низький уклін.

Реформування, прийняті Верховною Радою України закони мають забезпечити сталий розвиток галузі, достойну заробітну плату й безпечні умови праці гірникам, розв'язання соціально-побутових та екологічних проблем. Реалізація цільової комплексної програми «Українське вугілля» відкриє дорогу підвищенню конкурентоспроможності вугільної продукції, подальшому удосконаленню системи управління, піднесенню престижу шахтарської професії. Природна працелюбність шахтарів та їх відданість обраній справі переконують, що їм під силу найскладніші завдання.

Шахтарське свято — добра нагода сказати теплі слова вдячності колективам, ветеранам і новаторам виробництва, які примножують стахановські традиції і подають приклад молодому поколінню гірників. Усі ви робите неоціненний внесок у розвиток паливно-енергетичного комплексу держави, зміцнення національної економіки.

Бажаю працівникам вугільної галузі міцного здоров'я, добра та щастя, безпечних вибоїв і світлих надій. Нехай вас зігрівають турбота держави, любов і шана людей.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Мільйонну тонну вугілля підняли на-гора гірники шахти імені Фрунзе Державного підприємства «Ровенькиантрацит» з початку року. Ця подія випала на зміну бригади Героя України Сергія Генієвського **(на першому плані).**

Собі на свято — подарунок

До свого професійного свята луганські шахтарі планують перевищити завдання серпня з вуглевидобутку більш ніж на 22 відсотки. За даними паливно-енергетичного управління облдержадміністрації, очікується, що в серпні вугільні підприємства області видобудуть понад 2 млн. 190 тис. тонн палива за місячного завдання 1 млн. 791,8 тис. тонн. Традиційно вугледобувними підприємствами-лідерами в області називають ДП «Свердловантрацит», «Ровенькиантрацит» та ВАТ «Краснодонвугілля». За підсумками семи місяців поточного року шахтарі регіону підняли на-гора 15 млн. 263,9 тис. тонн вугілля, що на 2 млн. 158 тис. тонн більше від запланованого. Завдання виконано на 116,5%, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Лише одна цифра

Щодня понад 300 тисяч робітників та інженерно-технічних працівників спускаються у вибої.

■ ■ ■

Продовження теми у матеріалі «Підземна висота» — 5-а сторінка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Подвижництво з любов'ю до Батьківщини

Володимир Литвин вручив найвищу нагороду українського парламенту — Почесну грамоту Верховної Ради — відомому меценатові, американцю українського походження Омеляновi Антоновичу. У розмові з Омеляном Антоновичем Голова Верховної Ради України підкреслив важливість меценатської підтримки української культури і науки, а особливо новітніх досліджень з української історії.

Омелян Антонович сказав, що ця нагорода для нього —найдорожчий подарунок, найвища честь, яку він міг одержати від свого народу, свідоцтво визнання його діяльності.

Подружжя українців за походженням, Омелян і Тетяна Антоновичі 1980 року заснували у США приватну доброчинну фундацію свого імені. Премія фундації Антоновичів вручається видатним українським літераторам, ученим-українознавцям, політологам. Фундація також фінансує українознавчі проекти, провадить видавничу діяльність, надає стипендії письменникам, ученим, журналістам. Нині Омелян Антонович фінансує будівництво архіву для збереження рукописів видатних українських письменників — Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка і ін., спорудження бібліотеки Києво-Могилянської Академії. Загалом внесок фундації Антоновичів на підтримку української науки становить близько трьох мільйонів доларів.

ОФІЦІЙНО

Доповідачі ПАРЄ ознайомляться з передвиборною ситуацією

Завтра до України мають прибути доповідачі Моніторингового комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи Анне Северинсен та Ренате Вольвенд. Метою візиту, який триватиме до 1 вересня, є ознайомлення з ходом передвиборної президентської кампанії, з функціонуванням у її умовах місцевого та регіонального самоврядування й засобів масової інформації. Доповідачі планують відвідати східну частину України, зокрема Дніпропетровськ та Донецьк. Раніше Анне Северинсен заявляла, що доповідачі не мають наміру ініціювати розгляд ситуації в Україні на наступних засіданнях асамблеї, які відбудуться на початку жовтня. Однак у разі, якщо передвиборна кампанія розвиватиметься в Україні у гострій суперечності з нормами і стандартами Ради Європи, таке питання може постати вже під час наступного засідання Постійного комітету ПАРЄ, яке відбудеться 7 вересня в Осло. Зрозуміло, що вирішальну роль тут зіграють враження від побаченого й почутого в Україні доповідачів Комітету з моніторингу.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

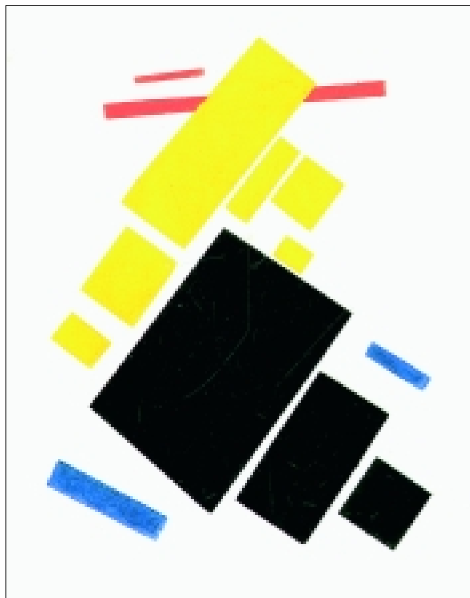
...І вийшов «Гайдамака»

Менш як за п'ять місяців на суднобудівному заводі імені 61 комунара побудовано найпотужніший в Україні буксир криголамного класу «Гайдамака». Спуск на воду судна став справжнім святом для заводчан та замовників. По-перше, «Гайдамака» побудований для вітчизняного державного підприємства «Дельта-лоцман» Міністерства транспорту і зв'язку України. Тим самим продовжується співробітництво зі створення власного спеціалізованого флоту. По-друге, після тривалого змушеного простою завод підтвердив колишню славу професіоналів кораблебудування.

«Гайдамака» здатний виконувати всі види буксирних операцій, забезпечувати лоцманів на судна, здійснювати рятувальні операції тощо. Буксир довжиною 34 метри і шириною 12,6 метра розвиває швидкість до 12 вузлів. Він може працювати у відкритому морі з висотою хвилі до семи метрів. Високий рівень комфорту створено в житлових і службових приміщеннях судна, розрахованих на 16 осіб, **передає наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Сьогодні — День авіації

Казимир Северинович МАЛЕВИЧ (1878—1935 рр.). Аероплан, що летить (1915).

Коротко про важливе

Учора

■ Відбулася прес-конференція Консорціуму з проведення опитування на виході (екзит пол) під час виборів Президента України 2004 року, на якій обговорювалися такі питання: проведення опитування екзит пол у першому і (в разі потреби) в другому турі виборів Президента України; проведення передвиборних опитувань; інформування широкого загалу про громадську думку щодо виборів-2004 в Україні.

Сьогодні...

■...і завтра в Україні проходитимуть заходи Всеукраїнського соціального проекту «Дні дитинства», організованого Спілкою перукарів України і Організацією роботодавців у сфері послуг «Всім миром».

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЧЕРНІГІВЩИНА

Які бачите перспективи розвитку річкового транспорту?

Микола Мельник, перший заступник голови правління ВАТ «Чернігівський річковий порт»:

— Непогані. Адже зростає економіка — більшає замовлень у річковиків. Ми сьогодні чистимо русло Десни поблизу Чернігова. Але, на жаль, досі основний тягар перевезень — на Дунаї.

Володимир Ілляєнко, катерист-понтонник СК «Лан» (с. Максаки):

— Торік баржі з крейдою пливли рідко, а цього року за дві декади липня я вже вісім разів розводив понтонний міст, щоб їх пропустити.

Валентина Гавриленко, секретар сільської ради (с. Оболоння):

— Років 20 тому повз наше село ходила ракета «Піонер» аж до Новгорода-Сіверського. Їздили ми туди на базар. Так було зручно! А тепер, схоже, це нереально та й стало економічно невигідно.

Марія Петренко, робітниця (Чернігів):

— Потрібно більше будувати доріг з твердим покриттям — тоді щебінь буде вигідно возити річковим транспортом.

Розпитував Сергій ПАВЛЕНКО.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Аграрії Полтавщини закінчили збирання ранніх зернових і зернобобових культур, намолочено більш як два мільйони тонн зерна

ПОЛІТИКА

Вікно в Європу й Азію

З Чорного моря в Дунай через гирло Бистре пройшов перший караван суден, започаткувавши відродження судноплавства на українській ділянці дельти цієї річки

Учасники міжнародного парусного ралі «Кайра-2004» можуть заперечити: «Першими цим шляхом пройшли все-таки ми». Справді, 21 серпня, після відвідин Одеси, 38 яхт із багатьох країн світу пройшли гирлом Бистре і попрямували до Ізмаїла. А напередодні трасою відтвореного глибоководного суднового ходу (ГСХ) було проведено дослідно-експлуатаційне морське судно «Ілля Сельвінський» Українського Дунайського пароплавства. Та все ж саме 26 серпня вважатиметься днем, коли в гирлі могутньої ріки Україна відродила судноплавство, прорубавши тим самим, як не раз було сказано на урочистостях з цієї нагоди, транспортне вікно у Європу й Азію.

У море перед гирлом Бистре на кількох суднах вийшли, щоб узяти участь в отих урочистостях, офіційні особи, зокрема, Президент України Леонід Кучма, Міністр транспорту і зв'язку Георгій Кірпа, голова Одеської облдержадміністрації Сергій Гриневецький, народний депутат від Придунав'я Юрій Крук, керівники транспортних підприємств та місцевих органів влади, а також численні гості. Були, як годиться, короткі промови, слова вдячності тим, хто доклав хисту і сил до спорудження першої черги ГСХ. А потім, після сигналу зеленими ракетами, розпочалося головне дійство — проходження відродженим водним шляхом каравану морського та змішаного (ріка-море) типу суден. Спочатку — морським підхідним каналом, прокладеним через барові наноси, потім — гирлом Бистре і далі, вгору, рукавами Дунаю, повз Вилкове, у напрямку на Ізмаїл. Треба було бачити радісні обличчя сотень і сотень людей, що прийшли в різних місцях на берег ріки, аби схвальними вигуками зустріти й провести той караван. Здійснилося те, про що багато років мріяли, на що очікували мешканці українського Придунав'я.

...Згадалося не таке вже й далеке 11 травня нинішнього року, коли на тому самому місці в морі було дано старт спорудженню ГСХ. Не всім вірилося тоді, що вже у серпні нова траса запрацює. Та державне підприємство «Дельта-лоцман», визначене виконавцем робіт, зуміло залучити до справи надійних і досвідчених партнерів. Потужну техніку привела в море навпроти дельти німецька компанія «Josef Mobius», що стала генеральним підрядником, активно підключилися до роботи вітчизняні «ЧорАзморшлях», «Чорномортехфлот», «Акваторія-Юг», Українське Дунайське пароплавство. Їх зусиллями й було в короткі терміни прорито морський підхідний канал завдовжки понад три кілометри у баровій частині, поглиблено русло на кількох річкових перекатах, щоб довести глибини суднового ходу, як і передбачено першим етапом робіт, для проходження суден з осадкою 5,85 метра (на другому етапі — 7,2 метра).

Завдання дещо полегшилося тим, що саме гирло Бистре потребувало мінімальних втручань, бо здавна вважалося глибоководним. Ветеран флоту капітан далекого плавання Іван Пилипович Хурс, приміром, згадав, як ще на початку п'ятдесятих років, будучи тоді стерновим, без будь-яких проблем водив Бистрим пароплав «Київ» з осадкою 4,6 метра, адже в самому гирлі глибини нерідко сягали 10 метрів. Бистре, отож, — природне глибоководне русло, і даремно здійняли галас супротивники створення ГСХ, кажучи про якесь кардинальне втручання людей у тутешню природу.

До речі, якби не отой супротив, до якого, окрім румунів, що втрачають монополію на проходження суден з моря в Дунай та у зворотному напрямку, включилася низка міжнародних організацій та вітчизняних екологів, то судноплавство в українській частині дунайської дельти було б відновлено, певно, ще кілька років тому. А так довелося долати і його, отой супротив, що було, мабуть, важче, ніж барові наноси та річкові перекати. І цілком резонними стали доводи прибічників ГСХ: Україна лиш практично втілює в життя на своїй частині дельти багаторічний успішний досвід тієї ж Румунії зі створення й експлуатації судноходних каналів у заповідній території, а також досвід інших країн, що мають такі канали в заповідних дельтах Міссісіпі, Вісли, Волги, Роны та багатьох інших річок...

Щоб ГСХ себе виправдав, треба зробити ще, безумовно, дуже багато. Найперше, завершити його облаштування, згідно з другою чергою проекту, на всьому проміжку від моря до порту Рені, а це понад 170 кілометрів. По-друге, залучити до користування новою водною артерією власників і перевізників вантажів. Цьому мають слугувати переваги каналу: в кілька разів нижчі, ніж у сусідів, тарифи за проходження суден, двосторонній та цілодобовий їх рух, чого теж не можуть запропонувати румуни.

Наприкінці вересня, як повідомили офіційні особи, в Києві відбудеться доволі представницький міжнародний форум, на якому, очікується, буде обговорено й намічено практичні заходи щодо доповнення 7-го міжнародного транспортного коридору, який пролягає Дунаєм, українським ГСХ, а також подовження і стикування того коридору з іншим МТК — «Європа—Кавказ—Азія».

— Це дасть змогу збільшити вантажопотік українською трасою Дунаю принаймні до 20 мільйонів тонн, — вважає Георгій Кірпа. — Запрацюють на повну потужність наші дунайські порти, з'являться тисячі нових робочих місць, у багато разів зростуть валютні надходження звідси до державного й місцевих бюджетів, значно інтенсивніше й ефективніше розвиватимуться економіка й соціальна сфера Придунав'я, всього Причорномор'я.

На знімках: судно «Хаджибей» біля входу в морський канал гирла Бистре глибоководного суднового ходу Дунай—Чорне море.

Георгій ВОРОТНЮК.
Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Творцям крилатих машин

Сердечно вітаю військових льотчиків, працівників цивільної авіації, творців крилатих машин з Днем авіації України.

Господарі повітряних трас відзначають своє професійне свято самовідданою працею на благо нашого народу і України. Підвищують бойову виучку воїни Військово-повітряних Сил і Протиповітряної оборони. П'ятий рік поспіль забезпечується зростання обсягів пасажирських та вантажних перевезень, поліпшується сервіс і на землі, і в повітрі. Підвищуються обсяги застосування авіації у народному господарстві.

Цього року Україна стала членом Євроконтролю, що забезпечує підвищення безпеки польотів і є важливою складовою європейської інтеграції нашої країни.

Україна дала світові цілу плеяду діячів авіаційної галузі, видатних льотчиків, талановитих інженерів, конструкторів, які створили сучасні літаки Ан-70 та Ан-140. Сьогодні їхні імена відомі далеко за межами нашої держави.

Щиро бажаю всім працівникам авіаційної галузі, членам їх родин міцного здоров'я, щастя, добробуту. Успіхів вам у ваших справах.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

У КОМІТЕТАХ ВР

Першооснова ефективної влади

*У Кам'янці-Подільському, на Хмельниччині, на громадських слуханнях «Ключові питання розбудови ефективного місцевого самоврядування в Україні» голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування **Анатолій МАТВІЄНКО** представив концепцію реформи влади, вироблену ним та його колегами. З пропозиціями ознайомилися громадяни вже п'яти областей, де відбувалися такі само слухання, організовані правлінням Асоціації міст України та громад.*

За словами Анатолія Матвієнка, в Україні місцеве самоврядування повсюдно зазнає тиску державних органів. Непоодинокі випадки, коли обраних міських і сільських голів залякують згори, порушують проти непокірних надумані кримінальні справи. Таких справ за останні два роки з'явилося вже більш як 70.

Влада ефективна тоді, коли вона дбає про добробут кожного громадянина та якість життя країни. Україна посідає 105-е місце за часткою ВВП на душу населення. А могло б бути набагато краще, якби до державної скарбниці від проведеної приватизації надійшли всі 537 мільярдів гривень, а не лише півпроцента, переконаний народний депутат.

Врахувавши зауваження та пропозиції, отримані під час цієї поїздки, профільний комітет парламенту планує вже у вересні подати на розгляд народних депутатів нову редакцію закону «Про місцеве самоврядування». На парламентські слухання про місцеве самоврядування та концепцію ефективної влади в Україні, що передбачаються восени, члени Комітету мають намір запросити всіх кандидатів на пост президента України, бо від розуміння кожним ролі першооснови влади в державі залежить її майбутнє.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

У НОМЕР

Культура потребує озвучення

Координатор парламентської більшості Степан Гавриш, незважаючи на «спекотну пору» президентських перегонів, встигає перебувати у центрі... мистецького життя. Культурна влада є запорукою української політичної влади, переконаний народний депутат. І тому часто підтримує заходи, які проходять у київській галереї мистецтв «Лавра».

Востаннє парламентарій був присутній на ювілейній виставці творів (графіка, інтролігації книги) та презентації нативної української абетки відомого графіка, професора Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Василя Чебаника.

Василь Якович представив парадоксальну, здавалося б, ідею: Україна не має своєї абетки, хоча територіально вона є спадкоємницею Київської Русі, звідки походить державний герб. А попри те, українська мова володіє багатою традицією первозданного кириличного письма, яке залишилося в пам'ятках культових канонічних творів православ'я. Експеримент Чебаника — відродити прадавню абетку, надавши їй рис сучасної пластики, тривав десятиліття. Результатом стали представлені на метрових панно літери, у кожній з яких зашифровано своєрідний культурний код українства: схоже на око «о» з крапкою посередині (саме так зображена ця буква у Пересопницькому Євангелії), «ч» у вигляді чаші, а «щ» із Святославого Ізборника (1073 р.) має форму малого тризуба України... «Нині живемо поверхово, ми ніби відрізані від свого коріння, — пояснює Василь Чебаник. — Ця абетка — спроба активізувати енергію нашої кириличної минувшини, енергію стародавніх євангелій, «Слова о полку Ігоревім»...

Кожна культура потребує озвучення, віддзеркалення мислячого духу, який несе всі прояви і витвори цієї культури, виводить їх на світло свідомості, зазначив народний депутат Степан Гавриш. І праця Чебаника є неоціненним вкладом у скарбницю української писемності й культури хоча б тому, що художник вивів древню абетку на білий світ і показав її людям.

Вл. інф.

26 серпня 2004 року передчасно обірвалося життя **Романова Володимира Миколайовича,** першого заступника Міністра України з питань надзвичайних ситуацій — керівника апарату, генерал-лейтенанта внутрішньої служби.

Володимир Миколайович Романов назавжди залишиться у нашій пам'яті як людина, чиє неповторне, сповнене енергії та оптимізму коротке життя було присвячене українському народу. Нам не вистачатиме Володимира Миколайовича, як і його родині. Біль від непоправного довго не вщухатиме, а спогади про нього назавжди залишаться в наших серцях.

Ми схиляємо голови і висловлюємо щирі співчуття сім'ї, близьким, рідним і поділяємо з ними це велике горе...

Земля йому пухом і вічна пам'ять.

Колегія Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій.

Депутатська група «Демократичні ініціативи Народовладдя» глибоко сумує з приводу передчасної смерті першого заступника міністра України з питань надзвичайних ситуацій

РОМАНОВА Володимира Миколайовича

і висловлює щирі співчуття родині та близьким покійного.

СПОРТ

Поздоровлення

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН привітав українських спортсменів Георгія ЛЕОНЧУКА і Родіона ЛУКУ зі здобуттям срібних медалей на Олімпіаді в Афінах.

У вітальній телеграмі, надісланій на адресу Штабу олімпійської збірної команди України у Греції, Голова Верховної Ради висловив переконання: «Ваше видатне досягнення яскраво засвідчує, що в українському вітрильному спорті є майстри екстра-класу, здатні залишити позаду представників найбільших спортивних держав».

«Пишаємося вами, — зазначив Володимир Литвин у телеграмі, надісланій олімпійцям, і висловив побажання: — Хай завжди вітер буде для вас попутним».

Табло Олімпіади

26 серпня. Вітрильний спорт. Чоловіки. «49-е». 1. Мартінес/Ернандес (Іспанія). **2. Родіон ЛУКА/Георгій ЛЕОНЧУК (УКРАЇНА).**

Триатлон. Чоловіки. Картер (Нова Зеландія).

Водне поло. Жінки. Італія.

Футбол. Жінки. США.

Хокей на траві. Жінки. Німеччина.

Сучасне п'ятиборство. Чоловіки. Моісеєв (Росія).

Стрибки у воду. Жінки. Трамплін 3 м. Жиньжинь Гуо (Китай).

Легка атлетика. Чоловіки. Стрибки у довжину. Філліпс (США). 400 м з/б. Санчес (Домініканська Республіка). 200 м. Кроуфорд (США).

Теквондо. Чоловіки. До 58 кг. Мю Ен Гу (Тайвань). Жінки. До 49 кг. Ших Хсин Ген (Тайвань).

Греко-римська боротьба. До 60 кг. Джі Хью Джун (Корея). До 74 кг. Токтурашвілі (Узбекистан). До 96 кг. Ібрахім (Єгипет).

Гандбол. 1/4 фіналу. **Україна—Іспанія. 25:23.**

Усі медалі (по 26 серпня включно). 1. США — 28 золотих, 31 срібна, 24 бронзові медалі; 2. Китай — 25, 17, 12. 3. Австралія — 16, 11, 16; 4. Росія — 15, 19, 23; 5. Японія — 15, 9, 10; 6. Німеччина — 10, 11, 14; 7. Франція — 10, 7, 10; 8. Італія — 9, 6, 8; 9. Румунія — 8, 5, 4; **10. УКРАЇНА — 8, 4, 7;** 11. Велика Британія — 7, 8, 10. 12. Корея — 7, 10, 5; 13. Греція — 6, 4, 3...

27 серпня. Веслування на байдарках. Жінки. Четвірки. 1. Німеччина. ... 3. **УКРАЇНА (Інна ОСИПЕНКО, Олена ЧЕРЕВАТОВА, Тетяна СЕМИКІНА, Ганна БАЛАБАНОВА).**

Чоловіки. Одиночка. (Ларсен, Норвегія). Двійка. Швеція.

Веслування на каное. Одиночка. Кал (Іспанія).

Блохін визначився зі складом

До першого відбіркового матчу чемпіонату світу-2006 проти данців у складі збірної України під орудою Олега Блохіна готуватимуться: **воротарі** — Олександр Шовковський, Віталій Рева (обидва «Динамо»), Дмитро Шутков («Шахтар»), Ілля Близнюк («Ростов», Росія); **оборонці** — Андрій Несмачний, Сергій Федоров (обидва «Динамо»), Михайло Старостяк («Шинник», Росія), Олександр Радченко, Володимир Єзерський, Андрій Русол, Сергій Матюхін (усі «Дніпро»); **півоборонці** — Андрій Гусін, Олег Гусєв, Руслан Бідненко (всі «Динамо»), Анатолій Тимощук («Шахтар»), Сергій Кормильцев («Торпедо», Москва, Росія), Руслан Ротань, Сергій Назаренко, Олег Шелаєв (усі «Дніпро»), Сергій Закарлюка («Іллічівець»); **нападники** — Андрій Шевченко («Мілан»), Андрій Воробей, Олексій Белік («Шахтар»), Андрій Воронін («Байер», Німеччина).

Відвертих слабаків уже не побачимо

Футбол. Ліга чемпіонів. Позавчора в Монако відбулося жеребкування груп основного турніру.

Група А. «Депортиво» (Іспанія), «Ліверпуль» (Англія), «Монако» (Франція), «Олімпіакос» (Греція).

Група В. «Реал» (Іспанія, Мадрид), «Рома» (Італія), «Байер» (Німеччина), **«ДИНАМО» (УКРАЇНА, КИЇВ).** Розклад ігор киян. **15 вересня.** «Рома»— «Динамо». **28 вересня.** «Динамо» — «Байєр». **19 жовтня.** «Реал» — «Динамо». **3 листопада.** «Динамо» — «Реал». **23 листопада.** «Динамо» — «Рома». **8 грудня.** «Байер» — «Динамо».

Група С. «Баварія» (Німеччина), «Ювентус» (Італія), «Аякс» (Нідерланди), «Маккабі» (Ізраїль, Тель-Авів).

Група D. «Манчестер Юнайтед» (Англія), «Ліон» (Франція), «Спарта» (Чехія), «Фенербахче» (Туреччина).

Група E. «Арсенал» (Англія), «Панатінаїкос» (Греція), ПСВ (Нідерланди), «Русенборг» (Норвегія).

Група F. «Барселона» (Іспанія), «Мілан» (Італія), «Селтик» (Шотландія), **«ШАХТАР» (УКРАЇНА, ДОНЕЦЬК).** Розклад ігор донеччан. 14 вересня. «Шахтар» — «Мілан». **29 вересня.** «Барселона» — «Шахтар». **20 жовтня.** «Шахтар» — «Селтик». **2 листопада.** «Селтик» — «Шахтар». **24 листопада.** «Мілан» — «Шахтар». **7 грудня.** «Шахтар» — «Барселона».

Група G. «Валенсія» (Іспанія), «Інтер» (Італія), «Андерлехт» (Бельгія), «Вердер» (Німеччина).

Група H. «Порту» (Португалія), «Челсі» (Англія), ПСЖ (Франція), ЦСКА (Росія).

Мінус «Іллічівець»

Кубок УЄФА. Другий кваліфікаційний раунд. Матчі-відповіді. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Артмедіа» (Словаччина). 1:1 (перший матч — 3:0). «Тирасполь» (Молдова) — «Металург» (Донецьк). 1:2 (0:3). «Аустрія» (Австрія) — «Іллічівець» (Маріуполь). 3:0 (0:0). Отже, «Дніпро» і «Металург» продовжать виступи.

Ветеран флоту капітан далекого плавання Іван Пилипович Хурс згадував, як ще на початку п'ятдесятих років, будучи стерновим, водив Бистрим пароплав «Київ» з осадкою 4,6 метра

Серпневий ярмарку розмай

Щоріч Сорочинський ярмарок вносить у свій колорит щось нове і неповторне. Й нинішнього літа оспіваний невмирущим словом Миколи Гоголя Жабокрицький майдан завирував на помітно зміненому зовні місці: розрослося містечко майстрів, поміняли прописку атракціони і сектор агропромислового комплексу — здається, не на шкоду ні собі, ні оточенню. Не було тісняви і... сміття. Це — досить приємні та прикметні ознаки. Хоча, зрештою, й не всі.

Що ж до ярмаркового розмаю, то над ним час не владний. За п'ять днів тут побувала, здається, вся країна, поєднуючи іміджеві, піарні, зискові інтереси зі своєрідним відпочинком. Генеральні спонсори — ЗАТ «Укртатнафта», Південна залізниця, ГПУ «Полтавагазвидобування», ВАТ «Полтавський ГЗК», ВАТ «Полтаваобленерго» — доклали зусиль до того, щоб свято вдалося на славу. Отож хто хотів скупитися — скупився, поспілкуватися — без проблем, побачити знатних гостей — їх було як ніколи...

А загалом Сорочинський ярмарок це — пісні, музика, жарти, гамір... Зрештою це — неповторний невмирущий народний дух, історія і майбуття.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВРОЖАЙ-2004

А у нас обжинки!

На Закарпатті упорано останні загінки зернових колоскових. Їх зібрано й обмолочено на 49,5 тисячі гектарів. Валовий збір зерна становить 186 тисяч тонн, що на 63 тисячі тонн більше, ніж торішнього літа. Середня врожайність — 37,7 центнера з гектара. Особливо порадувала озима пшениця. Кожен гектар видав по 42,4 центнера.

Незаперечними лідерами стали ТОВ «Артос» із Берегівського та фермерське господарство «Коник» з Ужгородського районів. З кожного гектара там зібрали відповідно по 72 та 61,7 центнера.

Сьогодні переможців жнив-2004 вшановано на святі обжинків, що разом з обласним агропромисловим ярмарком відбувається у Боздоському парку Ужгорода.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Після злив

На Житомирщині зберуть значно більше ранніх зернових, ніж торік, хоча прогнози остаточного валу помітно відрізняються від тих, що були перед виходом комбайнів у поле. Винні рясні зливи з градом. За оцінкою фахівців, частина господарств втратить 20—40 відсотків урожаю. Негода змусила маневрувати технікою — робити холості пробіги. Складно було збирати полеглі хліба. Тож зросли витрати, зокрема, на пальне. Знизилася якість зерна: нині в ньому менше білка. Лише три відсотки пшениці, закупленої до регіональних ресурсів, належать до третього класу, решта — четвертого, п'ятого і навіть шостого. У виграші будуть ті сільгосппідприємства, які мають кращу техніку і ще до негоди встигли зібрати врожай на 60 і більше відсотках площ.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Святковий ключ

Тридцять молодих сімей Світловодська отримали символічний ключ від комфортабельного житла. Тепер кожна родина матиме квартири поліпшеного планування, обладнані індивідуальним опаленням. До речі, управління у справах сім'ї та молоді Світловодського міськвиконкому одне з перших в області майже три роки тому взяло участь у реалізації Державної програми підтримки молодих родин у забезпеченні їх житлом.

А тим часом колектив Кременчуцької ГЕС і мешканці Світловодська відзначили 45-річчя станції та 50-річчя міста.

Вікторія АРХИПОВА.

Кіровоградська область.

На те і ліфти, щоб піднімати

До 1 жовтня житлово-комунальні служби Дніпропетровщини мають намір полагодити ліфти у висотних житлових будинках. Нині в обласному центрі не працює практично кожен десятий ліфт — разом ледве не півтисячі. Щоб полагодити всі машини, необхідно майже дев'ять мільйонів гривень. З обласного бюджету виділено тільки 450 тисяч.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

«Мінімальний» талант

АКТУАЛЬНО

Число добровільних платників податків на Вінниччині збільшилося до 80%. Проте залишається чимало так званих «мінімізаторів» — юридичних осіб, які знаходять лазівки у чинному законодавстві. Податківці визначили чотири категорії «ухилянтів»: ті, хто при валових доходах на мільйонні суми сплачують податків менше 1%, підприємства, де валові доходи однакові з валовими витратами, хто займається створенням «віртуального» ПДВ, і збиткові підприємства.

Хоча в області зареєстровано 21,5 тисячі юридичних осіб, насправді бюджет формують менше 2% з них, решта приховує левову частку податкових коштів. Зокрема, п'ять тисяч підприємств не сплачують податок на прибуток. Якщо у першій декаді вересня такі підприємства не розрахуються з бюджетом, до них завітають гості з податкової.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ФОТОРЕПОРТАЖ

До «фінішу» приходять не всі

Якщо в більшості абітурієнтів усі хвилювання і тривоги, пов'язані з вступом у різні вузи, уже залишилися позаду, то курсанти-першокурсники Донецького юридичного інституту МВС України мають витримати ще один іспит — КМБ. Ця абревіатура розшифровується як курс молодого бійця.

— Приблизно 90 відсоткам молодих людей, які вступили до нас, не довелося служити в армії, вони прийшли прямо із шкільної лави, — каже **ректор інституту полковник міліції Віктор Бесчастний.** — Але набуття таких якостей, як дисциплінованість, здатність прийти на допомогу, уміння працювати в колективі, життєво потрібне тим, хто обрав для себе міліцейську професію.

Ну а першим кроком до нового життя в погонах для учорашніх школярів, що ледь випурхнули з-під батьківського крила, є саме КМБ.

Протягом кількох тижнів для 400 майбутніх офіцерів міліції, у тому числі 47 дівчат, які приїхали із усіх областей України, починається життя за новими правилами. Твердий, розписаний буквально по хвилинах розпорядок дня не залишає часу на байдикування.

(Закінчення на 7-й стор.).

На знімку: «Їж, онучку, їж...»

Фото Дмитра ЛЮБЧЕНКА.

ТЕОРІЇ, ГІПОТЕЗИ, ВЕРСІЇ

Нема пророка на планеті своїй

Космічна брила стрімко наближалася до планети. На відстані двох радіусів орбіти супутника стало зрозуміло, що зіткнення неминуче. Трагізм ситуації полягав у тому, що тубільні гуманоїди навіть не підозрювали про небезпеку, яка нависла над їх цивілізацією. Для інших дій не залишалося часу, і командир розвідувального корабля прийняв єдино можливе рішення. За лічені секунди облицьована силіцидом заліза махина легко злетіла над безкрайніми хвойними заростями північної півкулі й кинулася назустріч загибелі. Неймовірної сили атмосферний вибух, що виник від зіткнення корабля з космічним блукачем, урятував місцеву цивілізацію і породив серед тубільців безліч легенд.

Попередній абзац міг би стати фрагментом фантастичної повісті, але насправді це реконструкція цілком офіційної заяви групи російських учених про результати досліджень у районі річки Підкамінна Тунгуска. Сенсаційну інформацію про підсумки експедиції до місця падіння Тунгуського метеорита 13 серпня цього року підтвердив пресі президент Сибірського суспільно-державного фонду «Тунгуський космічний феномен» Юрій Лабвін. За його словами, на місці падіння Тунгуського метеорита за 65 км від селища Ванавара (Евенкія) справді знайдено великі блоки неземного літаючого об'єкта...

Тунгуський метеорит, або, як його часто називають у науковій літературі, Тунгуське падіння, до кінця ще не вивчений. Неспростовні факти дають підстави говорити про зіткнення якогось небесного тіла значних розмірів із Землею. Зіткнення відбулося 30 червня 1908 року в глухій сибірській тайзі в районі річки Підкамінна Тунгуска (Красноярський край). Рановранці, о 7 годині 15 хвилин за місцевим часом, по небу пролетіла вогненна куля — болід. Її спостерігали багато жителів Східного Сибіру. Політ супроводжувався звуком, що нагадував гуркіт грому. Вибух, який стався після цього, викликав струс ґрунту, що відчувався на площі понад мільйон квадратних кілометрів між Єнісеєм, Леною і Байкалом.

Перші дослідження Тунгуського явища розпочалися лише в 20-х роках минулого століття, коли на чолі з академіком Л. Куликом до місця падіння вирушили чотири експедиції, організовані АН СРСР. Було виявлено, що навколо місця падіння Тунгуського метеорита ліс повалений віялом від центру, до того ж у центрі частина дерев залишилася стояти на корені, але без гілок. Велика частина лісу була спалена.

Наступні експедиції (їх було близько 20) з'ясували, що ділянка поваленого лісу має форму «метелика», вісь симетрії якого збігається з проекцією траєкторії польоту тіла зі сходу—південного сходу на захід—північний захід.

Загальна площа поваленого лісу близько 2200 квадратних кілометрів. Комп'ютерні розрахунки показали, що кут нахилу траєкторії був 30—40 градусів, а вибух відбувся не під час зіткнення тіла з земною поверхнею, а ще до цього в повітрі, на висоті 5—10 кілометрів. Оцінка енергії вибуху приводить до величини, що перевищує енергію падіння Арізонського метеорита, коли утворився величезний метеоритний кратер діаметром 1200 метрів (з його падінням деякі дослідники пов'язують загибель динозаврів).

Однак на місці падіння Тунгуського метеорита жодного кратера не виявлено. За сучасними розрахунками, маса Тунгуського метеорита становить не менше одного мільйона тонн, а швидкість — 30—40 км/сек. Тунгуський феномен до кінця ще не вивчено. Гіпотез того, що ж відбулося на Тунгусці, було безліч (понад 30). Від зішестя бога Агди і польоту вогненного змія до детонації кількох кульових блискавок, вибуху аероліта, незвичайного землетрусу, виверження палеовулкана (викид енергії з минулого в майбутнє). Були, звісно, і вибухи космічних кораблів, й інші підступи прибульців, і, зрозуміло, всілякі космічні об'єкти, зокрема з антиречовини (гіпотеза про зіткнення з кометним ядром сьогодні видається найближчою до реальності).

За версією Юрія Лабвіна, у 1908 році прибульці на підльоті збили космічне тіло, що загрожувало людям. Самі рятівники теж постраждали — або їхній корабель загинув, або від нього щось відвалилося.

За повідомленням керівника, експедиції вдалося знайти матеріали, що належать технічному пристрою неземного характеру. Вчені нібито знайшли деякі «техногенні блоки». «Судячи з усього, самі блоки — величезні, через майже сто років вони вже заросли тайгою. Але нам удалося відколоти два маленькі шматочки матеріалу», — заявив Лабвін. Згідно з попередніми аналізами, метал є сплавом силіциду заліза і невідомої речовини. Підкреслюється, що силіцид заліза використовується для виготовлення ракетних дюз. «Ці й інші знахідки (зокрема, так званий олень-камінь згадується неодноразово в спогадах очевидців падіння) на основі наявних раніше даних дали змогу дослідникам висунути свою гіпотезу. Хоча належить ще ретельно проаналізувати знахідки, Юрій Лабвін упевнений, що до 100-річчя з дня Тунгуського падіння таємницю феномена буде розкрито.

Правда, його оптимізм не розділяють не тільки фахівці традиційної науки, а й багато хто з дослідників паранормальних явищ. Вони вважають висновки експедиції передчасними, оскільки в районі пошуку досить часті «загадкові» знахідки техногенного походження, що на перевірку виявляються уламками радянських ракет після невдалих пусків. Крім того, критиків бентежить безапеляційність заяв і те, що при заявлених цілях експедиція домоглася успіху менш ніж за тиждень. За висловлюванням Бенні Пейзера, професора Ліверпульського університету, «від усього цього трохи несе містифікацією», тим паче що фотографій найвиразніших уламків члени експедиції представити не змогли. Схоже, Підкамінна Тунгуска добре зберігає свої таємниці.

Артем ДМИТРЕНКО.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Не Росія, але й не Китай?

Попри вихідні у зв'язку з відзначенням чергової річниці незалежності, тиждень був доволі насичений подіями.

Пожежі, заяви, акції протесту, поїздки по країні кандидатів на посаду глави держави... Це лише скупий перелік того, що відбулося цими днями. Водночас свідчення того, що ситуація загострюватиметься й надалі. Ніхто не хоче програвати — ні влада, ні опозиція.

Скажімо, розпочалася словесна пікіровка між Генеральним прокурором Геннадієм Васильєвим і головою Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Миколою Томенком. Заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко та представник кандидата у президенти Віктора Ющенка у Центральній виборчій комісії Микола Катеринчук подали на Генпрокуратуру до суду за бездіяльність. Як відомо, під час кримського «походу» по голоси виборців команда лідера «Нашої України» не тільки зафіксувала стеження за претендентом на найвищу посаду, а й затримала працівників міліції, які це робили. До Генеральної прокуратури надійшло звернення — порушити кримінальну справу за цим фактом і провести розслідування. Однак у відповідь — мовчання.

Триває боротьба і в Національній спілці письменників. Верховний Суд направив скаргу народного депутата Володимира Яворівського на повторний розгляд справи до Київського апеляційного суду, який уже визнав головою НСПУ Наталію Околітенко.

На цьому тлі відійшли на другий план пожежа у приміщенні редакції львівської газети «Поступ» та спроба самоспалення Аліка Асламова в Баранівському районі Житомирської області.

Схоже, передвиборна боротьба істотно вплине і на затвердження державного бюджету на наступний рік. Голова профільного парламентського комітету Петро Порошенко переконаний, що доходи треба закладати в 100 мільярдів гривень. Понад те, на його думку, валовий внутрішній продукт може зрости на 20 відсотків. А Президент України Леонід Кучма на урочистих зборах з нагоди Дня незалежності зауважив: «Один авторитетний американський політик, який стежить за китайським економічним дивом, дуже доречно висловився: ви чи не єдина у світі країна, яка має показники вищі, ніж у Китаї».

Зрозуміло, після тривалого падіння нині економіка поступово починає оздоровлюватися. Однак треба спочатку досягти хоча б показників економіки 1990 року. Бо сьогодні наш валовий національний продукт значно менший, аніж у сусідній Польщі, хоча ще наприкінці минулого століття поляки відставали у своєму розвитку. З другого боку, світове зростання цін на енергоносії може відчутно вдарити і по вітчизняній економіці, яка лише спинається на ноги і не готова вийти без втрат після енергетичних потрясінь. Попри солодкоголосий спів іміджмейкерів деяких кандидатів у президенти про відміну Росією податку на додану вартість з енергоносіїв, бензин дорожчає. Навіть у сусідів.

Отож можна дещо розвинути думку Леоніда Кучми, який назвав свою книгу «Україна — не Росія». Але й не Китай.

Володимир КОРОЛЮК.

Фатальний час української незалежності,
або Чому не треба любити сучасну Україну

Фатальне для багатьох культур і народів число «13» минає для нової Української держави.

Слід констатувати, що тринадцятиріччя незалежності своєї держави суспільство сприймає як «період втрачених можливостей» та «свято зі сльозами на очах». Натомість влада — як чергову дату державотворення і власного успіху.

Уже 13 років триває боротьба двох Україн, двох уявлень про сучасне життя в країні та, власне, двох способів життя. Як завжди, 24 серпня в цьому році влада зустріла парадом і на трибуні в Києві. Прості ж громадяни на власних городах або дачних ділянках.

Конфлікт між «життям як святом» та виживанням, «господарями життя» та пересічними громадянами триває. Більше того, він загострився саме в 13-й рік незалежності. Влада декларує, що досягла небачених висот економічного зростання, і оголошує себе творцем новітнього економічного дива. Справді, правда в цьому є. За останні роки незалежності мільйонери стали мільярдерами, а бідні — ще біднішими.

Українська бюрократія та її достойники ведуть себе нахабно, з викликом, не ховаючись. Так, Леонід Кучма зі свитою відпочиває й оздоровлюється в Баден-Бадені, в одній із найдорожчих лікарень у світі — «Макс Грюндіг Клінік». Прем'єр-міністр Віктор Янукович зі свитою насолоджується Олімпіадою на найпрестижнішому та суперкомфортабельному лайнері «Роттердам». І все це відбувається за бюджетні кошти або кошти Національного олімпійського комітету, які можна було б спрямувати на розвиток вітчизняного спорту!

«Господарі життя» переконані, що 20—30 гривень до свята незалежності зроблять пересічних пенсіонерів чи студентів «ще щасливішими». Трагедія керманичів влади полягає в тому, що вони вже кілька років не бачили і не розмовляли з «живими співвітчизниками». Більше того, вони вже почали вірити в існування «суспільства» із числа заготовлених прихильників влади, яких шикують з прапорцями на вулицях місцеві «князі-губернатори» перед приїздом можновладців. Бідні достойники або не знають, або вдають, що не знають про те, що перед приїздом Кучми або Януковича за кілька годин перекриваються дороги, завмирають міста й села, територія населених пунктів очищається від неправильних, тобто реальних мешканців міст і сіл, де «вони» безпосередньо ходитимуть.

За таких умов плакати чи рекламні кліпи «Любіть Україну», які знову з'являються напередодні Дня незалежності, виглядають, м'яко кажучи, знущально. Яку Україну? Нинішню? Тобто вашу?

Справжня любов до України можлива лише в новій Українській державі, адже головною ознакою цієї любові має бути взаємність.

Держава (державна влада) повинна поважати, турбуватися чи бодай співчувати, а отже, й любити більш як 47 мільйонів своїх співвітчизників. Держава повинна захищати, дбати й допомагати більш ніж 35 тисячам сіл, селищ і містечок України.

Не може бути абстрактної любові до держави без поваги й гордості за цю державу. **Тому любов до України або сучасний український патріотизм можливий як спільна воля й згода всіх громадян, громад, територій України на те, в якій країні, з якою владою і як жити.**

Минає фатальне для України число «13».

Залишається шанс змінити виживання на життя, щоправда, вже не 52, а 47 мільйонів громадян України.

Залишається шанс наступний День незалежності відсвяткувати, а не зустрічати його на дачних, земельних ділянках.

Залишається шанс найближчим часом почути від реальних людей гордо вимовлені слова: «Я люблю свою країну!», «Я люблю Україну!».

Микола ТОМЕНКО,
народний депутат України,
директор Інституту політики.

(Друкується в рахунок квоти Комітету ВР з питань свободи слова та інформації).

Через борги Фонду держмайна, як і раніше, страждають авіаперевізники

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

У вівторок, 31 серпня, в бельгійській столиці відбудуться слухання у справі про арешт українського літака Ан-124-100 «Руслан» АНТК імені Антонова. Як повідомляв «ГУ», його затримано 18 серпня у брюссельському військовому аеропорту Мельсброєк, звідки він мав летіти в Кабул у рамках виконання контракту з НАТО. Підставою для арешту стало визнане Бельгією рішення арбітражного суду Стокгольма (Швеція) про задоволення позову кіпрської компанії TMR Energy Limited до Фонду держмайна України в розмірі 42,3 млн. доларів. Це вже другий літак АНТК імені Антонова, котрий спіткала така доля. У червні 2003 року за борги ФДМ «розплатився» ще один «Руслан», арештований у Канаді. Про те, чому «крайніми» в остаточному підсумку виявилися українські авіаперевізники і чи адекватні дії української влади в цій ситуації, ми вирішили поцікавитися в незалежних експертів і представників відомств, так чи інакше причетних до справи.

Найоригінальніший коментар дали **у прес-службі нашого Мін'юсту**. Заявивши, що поспішні заяви лише шкодять справі, кореспондента «ГУ» попросили почекати... «до того моменту, поки не буде остаточно ясно, на який бік схиляться шальки ваг». Коли схиляться ці «ваги» і де вони є, не пояснювали, але вже точно йдеться не про українську Феміду.

За словами Романа Марченка, адвоката фірми «Ільяшев та партнери», що представляє інтереси АНТК, брюссельський інцидент є наслідком позиції Фонду держмайна України, котрий не робить усіх можливих кроків для звільнення держави Україна від боргу в 42 млн. доларів. «Йдеться про те що фонд так і не використав можливість оскарження в апеляційному суді міста Києва рішення стокгольмського арбітражу, на підставі якого відбуваються такі арешти і взагалі існує борг. Відповідно до Нью-Йоркської конвенції 1958 року це рішення може бути скасовано або судом країни, де воно приймалося, тобто в Швеції (слід сказати, така апеляція була фондом заявлена і благополучно програна), або в країні, чиє право застосовувалося. Під час винесення рішення у Стокгольмі застосовувалося українське законодавство, і відповідно апеляційний суд міста Києва має право розглянути це питання. А підстави для скасування цього рішення є. Тим паче що рішення арбітражу приймали у Стокгольмі троє суддів, жоден з яких не був фахівцем з українського права. Фонд держмайна протягом року саботує цю роботу і не подає відповідної заяви до апеляційного суду, хоча наша фірма підготувала всю необхідну юридичну документацію».

Що стосується затримки літаків АНТК імені Антонова в Канаді, а потім і в Брюсселі, «Ільяшев та партнери» вважають ці дії незаконними. Тому що АНТК імені Антонова не повинно відповідати за борги Фонду державного майна України. У фонду як в окремої юридичної особи є свій баланс, на цьому балансі є майно, і саме це майно може бути стягнене за його боргами. Згідно з Господарським кодексом України, що набрав чинності з 1 січня цього року, АНТК є державним комерційним підприємством і не несе відповідальності ні за боргами держави, ні за зобов'язаннями держустанов.

Пояснити, чому крайніми в ситуації виявилися українські авіаперевізники, важко. «Мені складно судити, чи присутній в тому, що відбувається, лихий намір, чи то просто юристи компанії TMR Energy просто намагаються якимсь чином виконати прийняте на їхню користь рішення суду, — каже Роман Марченко. — Можливо, сюди тепер домішується і чиєсь бажання зірвати контракт українського авіаперевізника з НАТО. З огляду на те, що на сьогодні в Україні не визнано рішення Стокгольмського арбітражу, хоча визнано в інших країнах — зокрема в Бельгії, Канаді, США, Франції, Ізраїлі, — виконати це рішення на території України неможливо. Саме тому TMR Energy полює за тим майном, яке можна «схопити» за кордоном. Мова не лише про літаки, а й про майно українських посольств і консульств». (Як відомо, у цій же справі не так давно в Ізраїлі було заблоковано рахунки нашого диппредставництва. Добре, що ненадовго. — **«ГУ»**).

У ФДМ брюссельський арешт, зважаючи на все, сенсації не зробив. **Директор юридичного департаменту Фонду держмайна Андрій Підгайний** в інтерв'ю «ГУ» сказав, що «нічого нового до позиції фонду, викладеної з цього питання раніше (в контексті канадського інциденту)», додати не може. Ідею з подачею апеляції до київського суду тут як і раніше вважають «безперспективною і неможливою». Як повідомив Андрій Підгайний, фонд найняв брюссельського адвоката, який у вівторок буде присутній на слуханнях у суді.

В українському МЗС сподіваються на підтримку НАТО у вирішенні цієї справи, хоча відзначають, що про жоден тиск на суд і мови бути не може. Воно й зрозуміло: адже суд усе-таки брюссельський... Як завірив кореспондента «ГУ» **начальник прес-служби МЗС Маркіян Лубківський**, для позитивного рішення справи його відомство має намір використати «весь спектр дипломатичних засобів». До речі, за наявною в МЗС інформацією НАТО також «зацікавлено в якнайшвидшому вирішенні цієї справи», що має, очевидно, вселяти надію.

На думку **директора військових програм Центру Разумкова Леоніда Полякова**, «однозначні висновки у цій справі повинен зробити український уряд, котрий з незрозумілих причин зайняв пасивну позицію. Чомусь ті кола та інстанції, що мали безпосередній стосунок до цього сумнозвісного контракту з кіпрською компанією, у тому числі і Фонд держмайна, ніякої видимої активності не виявляють. Повідомляється лише про зусилля АНТК і МЗС... Я думаю, що все можна було б вирішити ще в першому, «канадському», випадку, але тоді навіть усередині країни не могли розібратися в цій справі.

Чому затримують саме літаки АНТК? У першому випадку звучали заяви про те, що «Руслани» — це товар підвищеного попиту. Другий «Руслан» затримано під час виконання контракту з НАТО, та ще й у Бельгії — у країні, що має спеціальні зобов'язання перед НАТО і де розміщена штабквартира альянсу. Це говорить про те, що тут не все так просто і, мабуть, тут задіяні якісь дуже могутні механізми конкурентної боротьби — і політичної, і економічної. Це можуть бути або противники співробітництва між Україною і НАТО, або противники підписання довгострокового контракту між Україною і НАТО з авіаційних перевезень. В економічному плані це вигідно тим країнам, котрі конкурують з Україною на ринку великогабаритних і великотоннажних перевезень. Я не виключаю, що здійснюється потужний тиск, у тому числі й усередині нашої країни, з метою загнати цю справу у глухий кут, з якого Україні буде важко вибратися».

Перший заступник генерального конструктора АНТК імені Антонова Дмитро Ківа каже, що йому складно судити про те, чи адекватні були в цій ситуації дії української влади. «Нині нам допомагають і МЗС, і посольство України, і Міністерство юстиції. Але Фонд держмайна має розв'язати цю проблему в корені, або її за фонд має вирішити хтось інший. Якщо сьогодні за борги ФДМ арештовують літаки, котрі виконують рейси в рамках контрактів з НАТО, завтра за борги ФДМ почнуть арештовувати майно українських миротворців...

— Арештований «Руслан» — це насамперед удар по антитерористичній коаліції, — впевнений Дмитро Ківа. — Комусь вигідно, щоб наші літаки простоювали. Нині ми беремо участь у тендері на довгостроковий контракт із НАТО, і цей інцидент, на жаль, зменшує наші шанси...

В АНТК відзначають, що для TMR Energy комерційна цінність затриманих літаків дуже сумнівна. Тому що продати їх, не маючи технічної документації, неможливо. Хіба що переплавити на металобрухт. «Уся технічна документація перебуває в нас. Без неї літаки неможливо ні обслуговувати, ні експлуатувати», — пояснює Дмитро Ківа.

В АНТК сподіваються, що незабаром брюссельський суд вирішить справу на їх користь. Тому екіпаж затриманого літака поки що вирішили не відкликати в Київ. Є надія, що він повернеться на власних «крилах».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Конкурс карикатур

Програма Партнерства з розвитку приватного сектору Міжнародної Фінансової Корпорації разом з газетами «Голос України» і діловим щотижневиком «ІнвестГазета», а також Інтернет-ресурсом для підприємців VlasnaSprava. info організують проведення конкурсу карикатур з публікацією найцікавіших робіт на сторінках видань.

ВЛАСНА СПРАВА
www.vlasnasprava.info

Тема конкурсу: **«Підприємництво в Україні».**

Організатори конкурсу встановлюють такі нагороди:

«Суперприз» — за найглибше відображення проблем приватного підприємництва в Україні — **1500 грн.**

Далі переможців визначатимуть у трьох номінаціях:

1. Бізнес-середовище в Україні (умови, в яких працюють українські підприємці).

2. Доступ підприємців до джерел фінансування бізнесу (банківські кредити, лізинг, венчурний капітал і т. ін.).

3. Корпоративне управління на українських підприємствах (права акціонерів, порушення прав акціонерів, корпоративні конфлікти, акції, власність, розвиток українських акціонерних товариств і т. ін.).

4. Специфіка аграрного бізнесу в Україні.

У кожній номінації:
- ■ перша премія — 800 грн.
- ■ друга премія — 500 грн.
- ■ третя премія — 300 грн.

Термін проведення конкурсу:

■ Роботи приймаються з дати публікації першого повідомлення про конкурс і до 1 листопада 2004 р. включно;

■ Засідання журі — в першій декаді листопада 2004 року.

Инвест Газета
финансово-экономический еженедельник

Умови конкурсу:

1. Кожен художник, що хоче взяти участь у конкурсі, надсилає роботи, виконані в будь-якій техніці (у кольорі або ж чорно-білі).

2. Формат малюнка 210 х 297 мм (А4).

3. До участі в конкурсі допускаються тільки оригінали робіт.

4. Карикатури залишаються в розпорядженні організаторів конкурсу.

5. Після надходження робіт на конкурс до організаторів переходить право публікації карикатур без згоди авторів.

IFC

6. На звороті кожного малюнка вкажіть назву номінації, прізвище автора, домашню адресу і контактний телефон.

7. Роботи пересилайте поштою (упакування робіт має оберігати їх від ушкоджень під час пересилання).

8. Оцінка карикатур здійснюватиметься журі прямим таємним голосуванням за трьома критеріями:

відповідність темі конкурсу;

художній стиль;

гумористичність.

Про рішення журі, час і місце нагородження переможців конкурсу буде повідомлено на сторінках газет «Голос України» і «ІнвестГазета», а також на Інтернет-ресурсі для підприємців VlasnaSprava. info

Призи. Організатори конкурсу також встановлюють 10 заохочувальних призів.

Після закінчення конкурсу буде проведено виставку кращих робіт.

Роботи надсилайте за адресою: 04070, Україна, м. Київ, вул. Спаська, 30-А, Поділ Плаза, блок 2-й, 6-й поверх, Міжнародна Фінансова Корпорація, з позначкою «Конкурс карикатур».

По додаткову інформацію звертайтеся за багатоканальним телефоном 490-64-00 до Андрія Гулая.

Голос України

Підземна висота

У календарі День незалежності України і День шахтаря стоять поряд

Це символічно: адже розвиток вугільної промисловості забезпечує економічну незалежність країни. Серед підприємств галузі ВАТ «Вугільна компанія «Шахта «Червоноармійська-Західна №1» посідає особливе місце. Шахта, що не одержує з державного бюджету жодної копійки, добивається обсягу середньодобового видобутку, який у дев'five разів перевершує середньогалузеві показники. Шість тисяч працівників одержують тут гідну винагороду за інтенсивну працю, а члени їхніх сімей і жителі міста —істотні соціальні блага за рахунок вугільної компанії.

Для багатьох колег-вугільників досвід «Червоноармійської-Західної №1» — бажана, але поки що недосяжна вершина: 4,9 мільйона тонн палива, 22 кілометри проведених гірських виробок у 2003 році. Два роки поспіль шахта повторює унікальне досягнення: одразу дві видобувні ділянки видають на-гора понад мільйон тонн вугілля кожна. І тут немає дива і таємниць. Сьогодні битву за «чорне золото» виграють не числом, а умінням. Фахівці охоче проаналізують кожну зі складових успішної роботи підприємства: відмінна організація виробництва, науковий підхід, ефективне інвестування коштів, використання новітньої високопродуктивної техніки. Але насамперед варто відзначити роль колективу — на диво дружного, талановитого і працездатного.

— Люди — головний чинник успіху, — вважає голова ради бригадирів підприємства Володимир Бредихін. — Вважаю, що на нашій шахті патріотів, які вболівають за спільну справу, — абсолютна більшість. Останніми роками помітний прогрес не лише в оснащенні виробництва, а й у ставленні людей до техніки, своєї справи, одне до одного. А ще я твердо переконаний, що іншого такого підприємства в Україні немає. Це стосується не лише вуглевидобутку, а й технічного оснащення, розмаху вирішення соціальних питань. Величезною мірою нашими успіхами ми зобов'язані президенту вугільної компанії, народному депутату України Леонідові Володимировичу Байсарову. Його воля, цілеспрямованість, наполегливість дають нам той імпульс, який сприяє втіленню наміченого в життя.

10 серпня ділянка №7 (начальник Юрій Наумов, бригадир Олександр Ляшок) видав на-гора мільйонну з початку року тонну палива. І це не остання трудове досягнення, з яким колектив вугільної компанії зустрічає професійне свято — День шахтаря. За традицією кращих працівників у переддень свята відзначено державними нагородами, цінними подарунками і грошовими преміями.

Увага до кожного — особливий стиль вугільної компанії. Це виявляється і у ставленні до молоді: за останні три роки на шахту прийнято більш як 100 молодих фахівців і близько 500 молодих робітників. І в оцінці досвідчених ветеранів: понад 1500 їх мають почесне звання «Кадровий робітник». «Наша шахта — не просто робоче місце, тут високо цінують людину», — зазначає голова ради кадрових робітників, бригадир гірників очисного вибою ділянки №5 Олександр Скляр.

Поети донецького краю завжди оспівували вугілля і троянди, символи напруженої праці і вишуканої природної краси. Сполучення це здавалося таким рідким, що саме просилося у вірші. Колектив «Червоноармійської-Західної №1» зробив трудові рекорди нормою. А троянди і лаври, визнання і численні нагороди — регіональні, загальноукраїнські і міжнародні — стали атрибутами не лише свят, а й трудових буднів.

— На нашому підприємстві створено такі умови праці, що кожний упевнений: виконуючи свою роботу професіонально і якісно, він буде забезпечений усім і для праці, і для відпочинку, — каже народний депутат України Леонід Байсаров. — Наш успіх — це наша праця. У вугільній компанії найвища ефективність вкладених коштів, використання техніки, високий рівень організації праці. Підприємство активно розвивається, освоює нові виробки, власним коштом здійснює будівництво нових повітроподавального і скипово-вентиляційного стволів. Для відродження духовності на шахті розпочато спорудження домового храму. Усе це дає впевненість у тому, що і наступні покоління наших земляків добуватимуть вугілля, забезпечуючи енергетичну незалежність країни.

Ліна КУЩ.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Берег любові — Братолюбівка

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Після закінчення Дніпропетровського будівельного інституту Дмитро Безуглий подався до Сургута, де будував нафтові вишки, розвідував поклади нафти. А коли Союз розпався, повернувся в Україну. Йому весь час хотілося жити в селі, навіть улюблена програма була «Сільська година».

Для проживання обрав безперспективне село Братолюбівку, що у Веселівському районі Запорізької області. Спочатку дружина навіть не хотіла їхати сюди, зупинилася в районному центрі.

Дмитро всупереч усьому вирішив зайнятися фермерством. На околиці села з допомогою друзів побудував будинок. Пам'ятає свій перший сумний досвід:

— По вулиці везуть курчат, усі купують по десятку, а я відразу 220, запустив їх у кімнату, а наступного дня вони як почали, бідолашні, гинути. Потім брав на відгодівлю бичків, свиней, завів овець. І теж не завжди удача була поруч. Тоді в мене думки про прибуток не було, просто хотілося утвердитися на землі, на якій оселився. З'ясувалося, що одна справа вирости в селі, а зовсім інша — займатися сільським господарством.

Потихеньку Дмитро вчився фермерувати у старожилів села, досвідчених механізаторів, тваринників. Нині вже багато чого знає, і справи у нього йдуть добре. На непридатних землях розбив сад, проводить крапельне зрошення. Добре що свою свердловину має. Навіть викопав ставок, у який запустив білого амура. Тепер, жартуючи над собою, усім каже, що може безкарно браконьєрствувати у самого себе **(на фото)**.

Дмитро Безуглий добудовує великий дім. Дружина давно вже переїхала жити до нього в село. А от діти виросли, у них своїї родини, живуть окремо, але працюють у фермерському господарстві батька. У жовтні глава родини збирається відзначити своє п'ятдесятиліття, та вважає, що підбивати підсумки ще зарано:

— Мабуть, як фермер я ще в дорозі. У мене тільки-но все почало виходити. Хоча не все встигаю зробити. Попереду ще чимало справ. Адже тут було цілком порожнє місце. Мені дуже багато допомагали люди, хоч спочатку самому доводилося засукувати рукава.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Ніхто не захотів узяти вудочку...

28 серпня 1943 року село Ядлівку (нині Перемога), що в Баришівському районі Київської області, за 50 кілометрів від столиці, спалили німецькі окупанти. Сьогодні — поминальний день

Разом з мешканцями про трагедію, яка сталася тут 61 рік тому, згадуватимуть і громадяни Німеччини — представники фонду імені Мартіна Німьоллера, котрі реалізовують проект «Перемога». Очевидці розповідають, що коли Ядлівку захопили німці, то ті її мешканці, котрі сприйняли окупацію як звільнення від більшовизму, зустрічали їх хлібом-сіллю. Не допомогло. За сприяння партизанам селян кілька разів жорстоко карали.

На початку 1942 року в облаві схопили 48 чоловіків і доправили на роботу в Німеччину. А наприкінці грудня есесівці заарештували чоловіків села, звинувативши в пособництві партизанам. 29 із них на очах односельчан повісили. Кілька хат спалили. Серед них і оселю Михайла Пономаренка, де він мешкав з дружиною Ольгою і дворічним Миколкою. Хоча есесівці наказали їм забиратися геть, але Ольга з малим зосталась у хаті, сподіваючись на милосердя: як узимку залишитися без даху над головою? Вона згоріла разом з дитиною. 28 серпня 1943 року окупанти забрали на роботу до Німеччини 1338 мешканців разом з дітьми. Хто намагався утекти, застрелили, а село спалили.

По війні до згарищ повернулися фронтовики та мешканці, котрих змусили працювати на третій рейх. Відбудували село, назвавши Перемогою. Тут колись був заможний колгосп.

Про це п'five років тому пастору з Айзенаха Штефану Мюллеру розповіла Надія Мудренок, котру п'ятирічною разом з матір'ю теж забрали до Німеччини. Пастора вразила трагедія. З'ясувалося, що в Україні окупанти спалили ще понад 300 сіл. Штефан Мюллер пообіцяв, що про них дізнається Німеччина.

Так було започатковано проект «Перемога». Його реалізує недержавна та неприбуткова організація, що утримується на кошти її членів, — фонд імені Мартіна Німьоллера, напрямом діяльності котрого є рух за християнську етику, мир, демократію і свободу. Саме за це під час фашистської диктатури нацисти на сім років кинули до концтабору пастора Мартіна Німьоллера. Його іменем названо фонд.

Душею проекту «Перемога» стала його фінансовий директор Клаудія Сіверс. З першої зустрічі вона полюбила і село, і його людей. У проекту — кілька напрямів. Передовсім мова йде про зустрічі німецької молоді з людьми, котрі пережили ті страшні часи, а також з ровесниками. Сіверс, організовуючи табори для школярів і студентів у Перемозі під час канікул, сподівалася, що в дискусіях, спільних святах чи просто розмовах молодь краще зрозуміє, що таке нацизм і чим він загрожує. Звісно, вона спочатку побоювалася: як сприймуть юнаків і дівчат у селі, де колись їхні співвітчизники наробили так багато лиха? Та досі жодного разу їм ніхто не дорікнув лихим словом. Мало того, селяни приносили до школи, де вони у спортзалі влаштували свій табір, яйця, молоко, свіжоспечений хліб чи пиріжки. Клаудіа, звісно, розуміє, що ті, хто не забув і не простив, навряд чи приходять на такі зустрічі.

Планів у Клаудії Сіверс і Штефана Мюллера, котрий теж опікується Перемогою, було багато. Звичайно, за умови, що в їх реалізації братимуть участь мешканці села, місцева влада. «Ми хочемо, — каже Сіверс, — усе робити разом». Проте найперша турбота членів фонду імені Мартіна Німьоллера — мешканці притулку для престарілих, а також селяни, котрі не в змозі допомогти собі самі — немічні, самотні. Фонд постійно допомагає таким людям. Коштом фонду у притулку зроблено ремонт, підведено опалення, завезено ковдри, простирадла, одяг, холодильники, медичне обладнання, інвалідні візки. Самотніх старих, які того найбільше потребують, забезпечують взуттям, одягом, ліками.

■ ■ ■

Клаудія щиро не розуміє: як можна вкрасти у самих себе? Адже газогін споруджується для школярів Перемоги, а не Німеччини. Втім, голова сільради Василь Павлюк теж, здається, не зовсім розуміє Клаудію. «Бачите, каже, він, це в німців усе за правилами: якщо у проекті записано, що котельня будується з цілої цегли, то вони так і роблять. А в нас з цілої не вийшло, то збудували зі шматків. Але ж вона стоїть.

■

Найбільший проект, який фонд хотів реалізувати, — реконструкція дитячого садка, що його, на жаль, немає кому відвідувати: в селі, де зазвичай було 600 школярів, нині вісім дошкільнят і лише 120 учнів. Планувалося, що приміщення буде пристосовано під кафе, де працювали б мешканці села, та молодіжний клуб. Та під швейну майстерню, що дало б роботу тутешнім жінкам, котрі могли шити найпростіші вироби чи лагодити одяг. А також подбати про місцеву школу. Зокрема, спорудити котельню і прокласти кількасот метрів газогону, адже класи досі опалюють вугіллям, і діти взимку мерзнуть на уроках. Крім того, забезпечити підручниками та художньою літературою шкільну бібліотеку.

Філософія фонду імені Мартіна Німьоллера така, що його учасники, опікуючись селом, намагаються зробити щось корисне для усієї громади. Але мова не йде про персональні подарунки. Винятком є лише колишні примусові робітники, а їх більш як 200, що працювали в Німеччині. Штефан Мюллер і Клаудія Сіверс час від часу надають їм фінансову підтримку: по 20—30 гривень кожному. Звичайно, це не відшкодування за примусову працю у Німеччині, а лише маленький знак уваги.

Частину задуманого фонд імені Мартіна Німьоллера в Перемозі реалізував. Простіше було, коли йшлося про зустрічі з мешканцями села. Німці переконалися, що зла на них ніхто не має. А про минуле коли згадують, то по-філософськи: було кепсько, та що тепер вдієш? Ще менше проблем постає, коли організовують поїздки селян до Німеччини, де їх запрошують у гості до школярів чи громадських організацій.

Складніше з тим, що Клаудія Сіверс називає «робити разом». Вона очікувала, що в селян, котрі, крім домашнього господарства, не мають іншої роботи, приміром, пропозиція організувати швейне виробництво (обладнанням фонд забезпечив, не було б проблем і з тканинами та фурнітурою) матиме, принаймні, інтерес. Але, крім запитань про величину заробітку, справа далі не просунулася: керівником швейної майстерні Сіверс, звісно, працювати не може, а охочих узятися за цю справу не знайшлося.

Те саме і з реконструкцією дитячого садка. Проект залишився лише проектом, бо не зацікавив мешканців села. Клаудія каже, що могла б привезти будівельників з Києва, але ж «сіль» в іншому: вона хотіла, щоб робочі місця одержали мешканці Перемоги. Від подарунка, вважає Сіверс, тут не відмовилися б, а от вудочку, щоб ловити рибку самостійно, ніхто не захотів узяти...

Ще більша проблема зі спорудженням газогону до школи. Фонд імені Мартіна Німьоллера уклав угоду з районною держадміністрацією і сільською радою про те, що будівництво котельні і трубопроводу провадитимуть разом. Вартість — 90 тисяч гривень — сплатить фонд. Та коли коштів усе-таки забракне, то решту додасть районна державна адміністрація. Гроші на спорудження газогону фонд переказав два роки тому. Але за цей час прокладено лише траншею для труб, що вже майже засипалася землею, та абияк зліплено приміщення котельні без устаткування. Тут «сторони» ніяк не дійдуть згоди. Сіверс намагається з'ясувати, на що витрачено гроші, бо те, що вона бачить, вочевидь замало для такої суми. Голова сільради Василь Павлюк переконує, що саме стільки й витрачено на будівництво. Сіверс на слово не повірила й запросила з Києва незалежних експертів. Вони дійшли висновку, що вартість матеріалів, використаних на будівництві, менша, ніж та, яку вказали господарі котельні та газогону...

Клаудія щиро не розуміє: як можна вкрасти у самих себе? Адже газогін споруджується для школярів Перемоги, а не Німеччини. Втім, голова сільради Василь Павлюк теж, здається, не зовсім розуміє Клаудію. «Бачите, каже, він, це в німців усе за правилами: якщо у проекті записано, що котельня будується з цілої цегли, то вони так і роблять. А в нас з цілої не вийшло, то збудували зі шматків. Але ж вона стоїть. Німці чомусь цього не розуміють. А що будівництво на півдорозі зупинилося, то бракує коштів. Якщо район їх дасть, то будуватимемо. А якщо ні, то...» — розводить руками голова сільради. А цього вже не розуміє Сіверс: якщо угоду укладено, то влада мала б передбачити, що без грошей котельню не побудуєш...

Глава Баришівської держадміністрації Анатолій Семененко, людина хоч і вкрай зайнята іншими проблемами, але про історію з Перемогою знає. І не сперечається: «Недобре вийшло, затягнули з тим будівництвом! Але до нового опалювального сезону, обіцяю, буде у школі тепло».

Переказую розмову Клаудії. Вона радіє: «Ми дуже багато працювали зі спонсорами, щоб назбирати грошей на це будівництво. А що то означає — початок опалювального сезону?» — запитує. Пояснюю, що це день, коли вмикають тепло. «То поїдемо в Перемогу і влаштуємо свято для школярів», — каже вона. Мабуть, Клаудія звикла вірити владі...

... Їм справді нелегко зрозуміти одне одного — людям, котрі живуть у двох різних світах, де загалом усе вимірюється іншими поняттями та диктується іншими правилами. Клаудія Сіверс, разом з членами фонду, оббиває пороги багатих фірм і заможних людей — люди в Перемозі потребують допомоги! Вона їде в школи: учні заощаджують зі своїх кишенькових грошей, щоб заплатити за навчальне приладдя для дітей з Перемоги. Де тільки є можливість, вона розповідає про спалене село в Україні, щоб нині в будь-який спосіб Німеччина могла сказати, що не забула колись скоєного людьми, більшість з яких уже давно пішла з цього життя.

Для Сіверс неважливо, на яку суму вона придбає ліки чи взуття для старих, хоча, звичайно, хоче, щоб грошей було більше. А з ними, як відомо, не поспішають розставатися ані німці, ані українці. Я була в Перемозі, розмовляла і з представниками місцевої влади, і з мешканцями. Вони розчаровані тим, чим Сіверс найбільше пишається: фонд бодай невеликими коштами, але виявляє увагу до людей, котрі вже неспроможні допомогти собі самі. Але їхні підопічні очікують не так уваги, як фінансової підтримки — на всіх фронтах і напрямках буття. На мою думку, Клаудія не в змозі збагнути, що розв'язати всі соціальні проблеми Перемоги, а їх величезна кількість, вона неспроможна. І не повинна. Бо це завдання українського уряду, а не маленького неприбуткового громадського німецького фонду. Є і ще одна проблема, яка, здається, вже стала, на жаль, рисою нашого менталітету. Я не раз чула від керівників різного рангу, з котрими розмовляла про проект «Перемога», роздратоване: «Що ті німці бігають зі своїм контролем на кожному кроці! Хай переказують гроші, а ми на місці з усім розберемося». Вочевидь німці все-таки не зовсім наївні люди: чи не тому понад мільйон марок, які передбачалося інвестувати в перебудову дитячого садка, залишилися у Німеччині?

Втім, незважаючи ні на що, Клаудія Сіверс уперто їде далі. В день пам'яті за невинно убієнними та спаленого села вона привезла ще одну групу німецької молоді. А також письменника, який напише книгу про цю трагедію. Журналістів, які знову й знову розповідатимуть про неї. А ще хоче провести в Перемозі сільські збори на тему активності мешканців села. Клаудія переконана, що саме від них залежить їхнє буття. Поки що їхня громадська активність, на думку Сіверс, низька. Інакше вони, приміром, не терпіли б холоду у шкільних класах, а протестували: це ж бо їхні діти мерзнуть узимку. Вони мали б або змусити місцеву владу збудувати газогін, або ій, владі, довелося б піти у відставку. Це є те, що на батьківщині Клаудії називається демократією. А вона вірить, що Україна буде демократією.

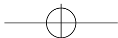
Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На вулиці Перемоги.

20 серпня. Розпочато рух другого швидкісного потяга «Подільський експрес» за маршрутом Київ—Хмельницький.

21 серпня. Полтавська область. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідав Національний Сорочинський ярмарок.

22 серпня. Київ. Відкрито першу чергу Українського центру народної культури «Музей Івана Гончара».

24 серпня. Київ. Майже п'ять тисяч військовослужбовців узяли участь у святковому параді на Хрещатику з нагоди 13-ї річниці Незалежності України.

23 серпня. З нагоди 350-річчя заснування Харкова відкрито пам'ятник засновникам міста — на постаменті кінна скульптура козака Харка.

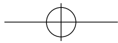

25 серпня. Київ. Приватні підприємці, які працюють на Троєщинському ринку, перекрили рух транспорту по бульвару Перова та Московському проспекту, протестуючи проти закриття ринку на тривалий час.

26 серпня. Одеська область. Відкрито першу чергу глибоководного судноплавного каналу Дунай—Чорне море в українській частині дунайського гирла.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та УНІАН

Україна олімпійська: 1952—2004

АФІНИ: два боки медалі

Рекорди і реалії

Грецька Олімпіада, ледь почавшись, уже зафіксувала кілька незвичайних і, мабуть, важкодосяжних рекордів: Афіни вперше в новітній історії знову приймають Ігри, витрати на безпеку перевищили мільярд доларів, на трибуни продано значно менше квитків (майже чотири мільйони), ніж у Сіднеї (9,5 мільйона). Якщо перші два «рекорди» швидше для статистики, то зяюча порожнеча на спортивних комплексах боляче б'є по самих учасниках — немає справи гірше для спортсмена, як виступати... для самого себе. Щоправда, рятує становище телебачення, котре буквально «вгризається» у спортсмена (чого аж ніяк не можна сказати про якість коментування!).

І ще про одне не можна не сказати, хоча до рекордів це не має жодного стосунку. В роки, коли бій ідеологічних супротивників — СРСР і США на олімпійській арені набував всіх ознак війни (умри, але переможи!), кубертенівське гасло «Головне не перемога, а участь!» було оголошене антиспортивним. І сьогодні воно усе ще на вустах деяких пострадянських спортивних чиновників, неначе підштовхує, примушує, залякує спортсмена — адже відомо, що учасників Ігор 10500, а комплектів нагород усього-на-всього 301. Ігри в Афінах перед усим світом ще і ще раз довели, що мав рацію П'єр де Кубертен, а не політики: дві третини країн, що були на параді відкриття, не можуть навіть сподіватися на щасливий випадок і виграти хоча б одну медаль. То що їм робити — не розвивати спорт у своїй країні, відмежуватися від іншого світу (так це ще як подивитися — що він являє собою «інший світ») і перетворитися на телеучасників Ігор? Адже саме Олімпійські ігри і вивели на світовий подіум добру сотню держав, де вони заявили про своє існування і звідки почали свій шлях наверх. Ще два-три десятки років тому, приміром, про спортсменів ПАР і казати не було чого, а нині плавальна естафета 4х100 м з цієї африканської країни випередила фаворитів — команди США й Австралії, та ще і зі світовим рекордом. Чи могло б це статися, якби спортсмени ПАР не брали б участі в Іграх лише тому, що на якомусь етапі не могли розраховувати на перемоги?

Нескінченна гонка... за грошима

Допінги, допінги... І от уже президент Греції Стефанопулос змушений вибачатися за своїх спортсменів — чемпіона Сіднейських Ігор легкоатлета Кентериса і призера Катерину Тану. А перший навіть мав бути прапороносцем на параді відкриття. До цих невдах уже встигло приєднатися ще кілька менш відомих спортсменів з інших країн: найвідоміша невдаха — росіянка Ірина Коржаненко, котра здобула золоту медаль у штовханні ядра. Цікаво, що з вуст офіційних борців з допінговою заразою (зокрема, керівника антидопінгового Центру ОКР Росії Миколи Дурманова) пролунали слова про потребу... легалізації допінгів з метою взяття їх на найсуворіший контроль. Чи не нагадує це капітуляцію? А справжній наступ штучних прискорювачів (насамперед на генному рівні) лише починається, хоч як це парадоксально звучить. Чи загрожує це Олімпійським іграм, самому їх принципу «фер-плей»? Безумовно! Афінські Ігри, на думку фахівців, мають стати певним вододілом між минулим і майбутнім цього чудового дітища людства — чи Ігри для усіх, чи Ігри для... спортивних гладіаторів від світових торгових брендів — Кока-коли, Самсунгу, Адідасу, Найку, Кодаку...

Поживемо — побачимо.

Що стоїть за «золотом» українців?

Як і чотири роки тому, український рахунок золотим медалям відкрила Яна Клочкова, мабуть, єдина олімпійська чемпіонка, що протягом чотирьох (!) років не пропустила, здається, жодного серйозного змагання. Її шанувальники, та й фахівці, дивувалися, спостерігаючи за феноменальною переможною ходою спортсменки водними доріжками світу. Скажемо більше: після виграшу і другої золотої медалі в комплексному плаванні Яна стала ПЕРШОЮ плавчихою, що стовідсотково повторила свій попередній олімпійський успіх! Треба низько вклонитися і самій спортсменці, і її тренерам — подружжю Кожухів. Саме завдяки їм, що здійснили справжній подвиг подвижництва, Україна знову засяяла на Іграх.

Дивно, але нагороди, котрі «звалилися» на українську команду в перші дні Олімпіади (звичайно, крім медалі Яни), були цілковитою несподіванкою навіть для знавців спорту. Чернігівська дівчина Олена Костевич у свої 19 років устигла вже стати чемпіонкою світу в стрільбі з пневматичного пістолета, але в жодній з хвалебних заяв наших функціонерів її ім'я не згадувалося. І спортивні журналісти — такі доки у футбольних тонкощах (щоправда, справжнього футболу в Україні не видно й озброєним оком) — навіть не здогадувалися про її існування. А ця спортсменка, котра пробилася у фінал (останньою!), виявила такий характер, що дві олімпійські чемпіонки минулих років — Ясна Секарич і Марія Гроздєва — змушені були поступитися Костевич золотом Ігор. І як безглуздо буквально через два дні у спортивному огляді телеканалу «Ера» коментатор ледве не обвинуватив дівчину в нахабній безвідповідальності лише тому, що Олена не завоювала медаль (а хто сказав, що вона повинна була це зробити?) на дистанції 25 м. От так ми поважаємо і цінуємо своїх чемпіонів!

В успіх свого учня 20-річного дзюдоїста Романа Гонтюка з Івано-Франківська вірив, мабуть, лише тренер Євген Боднарук. А недавній юніор вигравав бій за боєм у ваговій категорії 81 кг. І лише у фіналі грек грузинської крові Іліадіс зумів узяти гору над нашим спортсменом. Але срібна медаль Романа — гарний внесок у його виступ на наступній Олімпіаді.

Шанувальників українського фехтування, що заждалися олімпійських нагород, порадував бронзовий сюрприз 24-річного київського шабліста Владислава Третьяка. Не можна назвати несподіванкою перемогу чудової штангістки з Чернігова Наталі Скакун. Очікували, що основними суперницями українки будуть китайські атлетки. Але Олімпійські ігри тим і цікаві, що дуже часто фаворити бувають переможені. От і тут у ваговій категорії 63 кг суперечка — жорстка, напружена, коли спортсменки викладалися, як кажуть, до кінця, — була між Скакун і білорускою Ганною Батюшко. Програвши в ривку, Наташа взяла реванш у штовханні, встановивши олімпійський рекорд, зрівняла загальну суму і виграла золото завдяки своїй меншій вазі.

Блискуче виступив маститий штовхач ядра Юрій Білоног. Свою першу спробу заволодіти медаллю Юрій зробив ще в Сіднеї, у 2000 р. Але був лише п'ятий. Виступаючи на землі древньої Олімпії, Білоног таки вразив усіх стабільністю штовхання — двічі послав снаряд на 21 м 15 см, а в останній спробі додав ще один сантиметр, що і дало змогу йому випередити американця Адама Нельсона. Той, посівши друге місце, лише один раз у фіналі зумів не вийти з кола! Були і неприємні несподіванки. Срібні призери Ігор у Сіднеї — команда гімнастів —відкотилися на сьоме місце. Трохи несподівано скрасив становище Валерій Гончаров, що у захопливому стилі переміг на брусах.

Стрибки на батуті — вид спорту, що в Україні завжди мав високий рейтинг, хоча до розряду масових і престижних не належав. І тому ніколи не мав достатньої (насамперед фінансової) підтримки з боку спортивних керівників, та й уваги преси. Немовби варився у власному соку. Натомість справжніх ентузіастів тут було достатньо, щоб врешті-решт висунути лідера, котрий (ми віримо!) змусить переглянути погляди на цей дивовижно гарний і видовищний вид олімпійської програми. Юрій Нікітін «зневажив» авторитетом росіянина Олександра Москаленка, якому пророкували беззаперечну перемогу. 20-секундна комбінація миколаївця чемпіона Європи-2004 виявилася кращою. Блискуча робота тренера Ігоря Молчанова! Золоту медаль Україні принесла в дебютному для Олімпіади виді спорту — жіночій боротьбі — відчайдушна львів'янка Ірина Мерлені (48 кг). У свої 22 роки Ірина уже встигла стати триразовою чемпіонкою світу, але перемога над японкою Ічо далася в напруженій боротьбі двох рівних за силою суперниць.

З ряду інших успішних виступів виокремимо срібну медаль у командних змаганнях стрільців з лука Віктора Рубана, Дмитра Грачова, Олександра Сердюка. Друге місце у вітрильних гонках класу «Їнглінг» здобув екіпаж у складі Руслани Таран (бронзовий призер Ігор в Атланті і Сіднеї), Алли Калиніної і Світлани Матушевої. Воістину в драматичних двобоях, де успіх визначали неймовірна витримка й уміння викладатися до останньої краплі сил, здобула бронзові нагороди українська парна «четвірка». Академічне веслування давно не приносило нам радості, і тут, в Афінах, українці теж не ходили у фаворитах. Про напруженість фінального заїзду каже такий факт: програючи практично всю дистанцію, Сергій Білоущенко, Сергій Гринь, Олег Ликов і Леонід Шапошников 0,07 секунди (!) виграли в поляків.

Бронзова медаль важкоатлета Ігоря Разоренова (категорія до 105 кг) «позолотила» в цілому невиразні виступи українських майстрів «залізної гри». Велика команда легкоатлетів, котра вирушила до Афін, поки що не підтримала Юрія Білонога. Приємною несподіванкою стало «срібло» 28-річної киянки Олени Красовської у бігу на 100 м з бар'єрами...

Час підбивати підсумки — попереду. Але вже сьогодні можна сказати: в українського спорту з'явилося друге дихання, він може за певних умов повернутися на колишні високі позиції. І головна умова — чітке і повноцінне фінансування не за два роки до Ігор, а протягом чотириріччя.

Олександр БАШКАТОВ, Ігор ЗАСЄДА.

ІМЕНА

Досьє «Голосу України»

Олімпійські чемпіони Афін: Герой України Яна Клочкова (8.08.82), «Динамо», Київ, студентка НУФВС, дистанції 400 і 200 м комплексного плавання, Олена Костевич (14.04.85), «Динамо», Чернігів, студентка Чернігівського техуніверситету, стрільба з пістолета на 10 м, Наталя Скакун (3.08.81), ЗС, педагог, важка атлетика, Юрій Білоног (9.03.74), «Динамо», Одеса, закінчив НУФВС, штовхання ядра, Ірина Мерлені (8.02.82), «Спартак», Львів, боротьба вільна, Валерій Гончаров (19.09.77) «Динамо», Харків, студент Національної юридичної академії, гімнастика, Юрій Нікітін (15.08.78), «Україна», Миколаїв, педагог, стрибки на батуті.

Фото Андрія МАРИЄНКА (УНІАН).

Чотириразова олімпійська чемпіонка з плавання Яна Клочкова.

До «фінішу» приходять не всі

ФОТОРЕПОРТАЖ

(Початок на 3-й стор.).

Підйом о шостій ранку, фіззарядка, сніданок, шикування, різні заняття, тренування. Отож до «фінішу» приходять, на жаль, не всі: зазвичай кілька осіб, не витримавши іспитів, забирають документи і ідуть на платне «цивільне» відділення... Заради справедливості зазначимо, що командири намагаються не лише завантажити своїх підопічних, а і дати їм можливість цікаво відпочити і реалізувати себе, влаштовуючи для цього товариські матчі, виступи місцевої команди КВК... А для того, щоб розвіяти усі хвилювання і тривоги, через десять днів Донецький обласний збірний пункт, де все і відбувається, розчиняє ворота. На день відкритих дверей з'їжджаються батьки новобранців. Зрозуміло, що мами, змахуючи сльози і притискаючи до себе швидко змужнілих і незвично серйозних дочок і синів, не пропустять нагоду побалувати своє чадо чим-небудь смачненьким. Для батьків і матерів вони завжди залишаться дітьми. Незалежно від віку і кількості зірок на погонах, що заслужать за свою майбутню міліцейську кар'єру.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.
Фото автора.

Фізичній підготовці — увага особлива.

Про навколоолімпійські ігри

АНЕКДОТИ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ РОЗПОВІДАЄ ОЛЕГ ФИЛИМОНОВ

(Початок у № 156 за 21 серпня 2004 року).

4 — учений-етнограф з анекдотом:

Зустрічає якось на березі Льодовитого океану один житель Крайньої Півночі другого, а той весь у гіпсі. «Що це з тобою, однак?» — «А це моя до Олімпіади готувався, з десятиметрової вишки у воду стрибав». — «А, то це ти об лід ударився, у нас же крига скрізь!» — «Та ні, моя розумний, однак. Моя спочатку лід прорубав!» — «Ну?» — «Ну, а доки з вишки летів, вода знов замерзла!..»

3 — лікар-нарколог з анекдотом про те, як повернувся якось один його пацієнт з Олімпіади, а другий його й питає:

«Чуєш, корешу, ти в яких змаганнях брав участь?» — «У стрільбі по кабану, який біжить». — «А чого ж без медалі повернувся? Ти ж такий вправний, у вену з першого разу поціляєш!» — «А ти спробуй розбери, де в того кабана вена!..»

2 — колишній працівник ЦК КПРС з анекдотом:

Устає якось Брежнєв на засіданні Політбюро і каже: «Товариші! Пропоную членам нашого Політбюро виступити на Олімпіаді в естафеті!» — «Це як, Леоніде Іллічу?» — «Значиться, склад такий: перший етап — товариш Черненко, другий — Суслов, третій — Пельше, ну і четвертий — я!» — «Та ви що, Леоніде Іллічу, четвертий етап — це ж найважчий!» — «Правильно! Але ж їм ще до мене добігти треба!..»

1 ...Його одеські джентльмени, як дуже скромні автори, незмінно віддають якому-небудь народному анекдотові. А тому сподіваються, що на їхню адресу, претендуючи на вакантне перше місце, надійде їх чимало і під час, і після завершення Олімпіади.

Публікацію підготував Георгій ВОРОТНЮК.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

2

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1749 р. Народився класик німецької літератури Йоганн Вольфганг Гете. ■ 1941 р. В СРСР ліквідовано Автономну Республіку німців Поволжя. Усіх німців вивезено до східних районів країни. ■ 1944 р. В Україні прийнято постанову про створення спеціальних дитбудинків для дітей загиблих на війні воїнів і партизанів. ■ 1956 р. У Києві відкрито пам'ятник Іванові Франку. ■ 1979 р. Помер російський письменник Костянтин Симонов. ■ 1991 р. Президент Казахстану Н. Назарбаєв видав указ про закриття Семипалатинського ядерного полігону.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
з 30 серпня по 5 вересня 2004 року

Якщо у вас з'явилися нові можливості та перспективи, намагайтеся на цьому тижні закріпити їх.

ОВЕН. На вас очікують успіх й удача. Хтось може отримати нагороду або премію. У когось можуть налагодитися добрі стосунки і з начальством, і з підлеглими. Ви здатні на цьому тижні вирішити питання, пов'язані з новими проектами та їх фінансуванням. Вам потрібно зробити те, що ще недавно не було зроблено вами або кимсь із співробітників або підлеглих. Це буде кропітка робота. Але успіх все одно можливий, незважаючи на труднощі.

ТЕЛЕЦЬ. Ваші можливості стануть ширші завдяки партнерським або подружнім стосункам. Матимете змогу розширити свій кругозір, власні пізнання й налагодити перспективні інтелектуальні зв'язки із закордоном або іншими регіонами. Зможете закріпити досягнутий успіх у своїх творчих задумах. До вас повернуться почуття або людина, яку ви колись кохали.

БЛИЗНЮКИ. У цей період очікуються позитивні зміни на роботі, підвищення окладу, переведення на вищу посаду або перехід на іншу роботу. Можна вдало вирішити питання, пов'язані із спільними або чужими грошима, а також зі спадщиною. У цей час інтенсивна терапія або навіть хірургічне втручання може позбавити вас хвороби.

РАК. Завдяки своїй поведінці матимете прихильність і симпатію до себе оточуючих. Станете помітніші в товаристві, на вас звертатимуть особливу увагу. Використайте цей час, щоб стати більш популярними і відомими. Цими днями ви зможете повернутися до навчання або пошуку потрібної інформації.

ЛЕВ. Ви будете зосереджені на своїй роботі, на виконанні службових обов'язків. Можливо, у вашому колі з'явиться співробітник, який приверне до себе вашу увагу. У цей час турботи можуть бути пов'язані з переїздом, отриманням квартири, купівлею будинку або дачної ділянки. Особливу увагу слід приділити здоров'ю.

ДІВА. На вас очікує успіх в особистому житті, у спілкуванні з коханими і дітьми. Можете починати втілювати в життя свої плани. Ймовірні успіхи в публічних виступах, на сцені, у викладанні. Будете яскраві й привабливі, помітні для протилежної статі. Успішними можуть бути спільні поїздки, вони розширять ваше коло спілкування і знайомств.

ТЕРЕЗИ. Найважливішою для вас на цьому тижні буде ваша сім'я або домівка. Організуйте для домашніх свято або запросіть додому гостей. Можливо, ваш заробіток дасть змогу щось зробити для придбання чогось істотного. Використайте кінець тижня, щоб усамітнитися, побути хоч трохи віч-на-віч з самим собою.

СКОРПІОН. Це чудовий час для інтелектуальної діяльності й навчання. Ви легко сприйматимете інформацію, спілкуватиметеся. Можуть бути дуже цікаві поїздки і знайомства з відомими та яскравими людьми. Ви самі в очах інших людей матимете вигляд досить авторитетної і знаючої людини.

СТРІЛЕЦЬ. У центрі вашої уваги можуть опинитися питання заробітку або цінностей. Можливо, ви захочете отримати зиск від таємної діяльності або неоподатковані гроші. Успішною буде прихована діяльність. Зробіть спробу організувати зустріч зі своїм керівництвом у неформальній обстановці. У цей час ви зможете нарешті побачити результати своєї багаторічної праці.

КОЗЕРІГ. У вас з'явиться бажання бути в центрі уваги. Для цього ви захочете зібрати своїх друзів або однодумців, імовірно, з метою об'єднати їх. Можете очолити великий колектив або отримати прибуток від громадської роботи. Сприятливий час повернутися до навчання або для самовдосконалення. Можете зустріти давніх знайомих або вирушити в турпоїздку.

ВОДОЛІЙ. Цими днями вам може бути найкомфортніше на самоті й у тиші. Це непоганий час для творчої або науково-дослідної роботи. Мало того, такий вид діяльності може привести вас до довгоочікуваної мети або наблизити до неї, принести значний професійний успіх і відкрити нові перспективи. Використайте цей тиждень для профілактичного лікування.

РИБИ. Ваші інтереси стосуватимуться друзів та однодумців. У вас можуть з'явитися багаті спонсори або впливові люди, які допоможуть просунутися уперед або здобути репутацію. Будь-яка така протекція може відіграти неабияку роль у вашому житті. Можете серйозно зайнятися своєю освітою або самоосвітою, що в майбутньому відкриє перед вами нові обрії.

ТВОРЧИЙ ТАНДЕМ

— З'їдять його, й моя
погасне зірка, —
За Бублика переживала
Дірка...

Сергій КОВАЛЬ.

Чернівці.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ Справжній реверс — це коли спускаються по службових сходинках з Олімпу...

☞ Шахраї й хабарники — найскромніші люди: галасують не про свої успіхи, а про розквіт держави.

☞ Зросійщаться українці — нікому буде працювати, і Україна й Росія загинуть.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Народна мудрість

Не родись бандитом, а вступи у партію влади.

Від інформбюро

Мафіозі Берега Рябкової Кістки за підтримки правоохоронців та адмінресурсу перейшли у неприкритий наступ на свій народ.

Постулат

Беззаконня ґрунтується на органах юстиції.

Приказка

Не такий страшний чорт, як олігарх.

Процес іде

Злочинці — виконроби приватизації.

Не ставте дурних запитань

Якщо вся відповідальність за те, що відбувається у країні, лежить на керівництві, то чому ж тоді воно ні за що не відповідає?

Питання на засипку

Чи можна під керівництвом мафії побудувати правову демократичну державу?

Олександр ПЕРЛЮК.

ОГОЛОШЕННЯ
Візьмемо на роботу десяток ділерів або одного кілера

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Вперед, до світлого майбуття!

Юрій Костенко, народний депутат України:

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

— Уявляєте собі місто, Луганськ, розкидане на 100 квадратних кілометрах чи більше, немає жодного вказівника, як дістатися до столиці України. Зате на кожному перехресті — мудрий, розумний, справедливий, чесний Прем'єр-міністр.

Від чергового:

— *Він, справедливий, чесний, послідовний і т. д., і є дороговказ. Як дістатися до світлого майбутнього. Вік волі не бачити!..*

О часи, о звичаї!

Василь Базів, заступник глави адміністрації Президента:

— У радянські часи таких людей **(як колишній офіцер безпеки посольства України в Берліні генерал Кравченко, котрий залишився в Німеччині. — Черг.)** не коментували, а вчиняли... інакше.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Від чергового:

— *Таких людей і зараз не коментують. Їх ментують!.*

Кремлівські мухи окремо — котлети по-київськи окремо!..

Олександр Дугін, лідер російської партії «Євразія», розмовляючи з кореспондентом «АиФ»:

— Росія стає гарантом територіальної цілісності Грузії, але тільки в разі, якщо та відвертається від Вашингтона.

Кор. — Електроенергію й газ відключити?

— Це деталі. Ми повинні дати зрозуміти цій країні, що коли вона хоче на Захід, в Європу, в Америку, — тільки разом з нами. Окремо — не потрапить нікуди. Це вже зрозуміли казахи, українці, білоруси...

Від чергового:

— *Тепер залишилося зрозуміти тільки вам, росіянам. З вами добре до смерті! Але без вас набагато краще по життю!*

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Мат і мат

Михайло Чечетов, голова Фонду держмайна:

— Відклавши приватизацію «Укртелекому», Одеського припортового заводу, президент поставив усім дитячий мат...

Від чергового:

— *Мабуть, дорослі мати пішли на інші, більші, об'єкти нашої приватизації...*

ОСІНЬ

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Грозовий серпень — на довгу й теплу осінь

28 серпня — Успіння і перша Пречиста. Це пора, коли повністю закінчували жнивувати і готувалися зустрічати осінь. Після Успіння вже починається «молоде» бабине літо, що триває до 11 вересня. Якщо о цій порі гарна погода, то «старе» бабине літо (11—21 вересня) буде непогідним.

29 серпня — третій Спас, або післясвято Успіння. Починається відліт ластівок.

1 вересня — Андрія Стратилата. За повір'ям, цей день має бути теплим, хоч і казали при цьому: «День жаркий, але дихає осінню».

3 вересня — Тадея. На Тадея селянин не журився — в хаті хлібець завівся.

Прикмети вересня

■ Сичі кричать — перед тривалою негодою.

■ Сире літо, а тепла осінь — довга буде зима.

■ Бабине літо непогідне — осінь буде тривала.

■ Восени довго не зникають мухи — осінь буде затяжна, і сніг ляже пізно.

■ Якщо осінь багата на гриби — зима буде тепла.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011158. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»